

SCRIOSORI

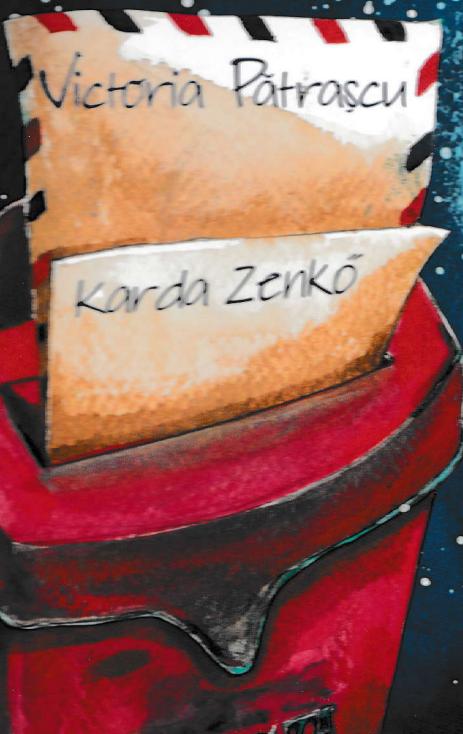
din
LAPONIA

Victoria Pătrașcu

Karda Zenkō

Editura Univers

Victoria Pătrășcu

Illustratii de
Karda Zenkō

– Tălpici!
Unde ești,
Tălpici?

Baba Iarnă bătu furioasă din picior. Era deja decembrie și încă nu plecase în lume. Unde era sania? Unde erau lupii? De ce se mai afla în Laponia?

– Unde ești, Tălpici? Acum ţi-ai găsit să te-ascunzi, când sunt atâtea de făcut?! Las că te prind eu, iepure afurisit.

Şi Iarna coborî din pat. Dar nici n-apucă să se dea jos de pe divan, că se și trezi într-o baltă mare și rece. Își ridică iute de pe podea picioarele ude și strigă din nou:

– Inundație! Tălpiiiiici, ce-i cu toată apăraia asta?

La țipătul Babei, un iepure polar, dolofan și pufos, cu niște ochelari cu rama aurie, se ivi tremurând de după perdea.

– N-ai auzit, Tălpici, când te-am strigat? Pe unde-mi umbli? Ce-i cu apa asta care băltește în toată casa? Și unde mi-e sania?

— Stăpână, spuse iepurașul, nenorocireee!

O nenorocire s-a abătut asupra noastră.

Se topesc ghețarii. Tărâmul zăpezilor
veșnice nu mai e cum îl știați..

— Ce?! Cum? Spune repede ce
s-a întâmplat, că acuși te-nghet,
la cât sunt de nervoasă.

— Preamărită, preafumoasă,
preaviforoasă, iertareeee! Nu-i vina
mea că nu mai puteți pleca în lume.

Și Tălpici se aruncă la pământ desperat.
Era sigur că Baba Iarnă o să-l pedepsească.
Se gândeau cu groază la suful ei înghețat
pe spinarea lui.

– Glumești? se încă de supărare Iarna.
De ce să nu mai plec?